

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 961-ҳадис

961 - وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أُمَّي افْتُلِتَتْ
تَفْسُهَا، وَأَرَاهَا لَوْ تَكَلَّمْتُ تَصَدَّقْتُ، فَهَلْ لَهَا أَجْرٌ إِنْ تَصَدَّقْتُ عَنْهَا؟ قَالَ: «نَعَمْ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [خ
1388 م 1004].

961. Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

“Бир киши Набий соллаллоху алайҳи васалламга: «Онам тўсатдан вафот этиб қолди. Агар (ўлишидан олдин) гапира олганида, садақа қилар эди. Энди мен унинг номидан садақа қилсам, онамга савоби борадими?» деганида у зот: «**Ҳа**», дедилар.

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI